

การศึกษาปรับปรุงกิจกรรมการเข้าเรียนไม่ตรงเวลา ในรายวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน ของ
นักศึกษาชั้นปวช.1/5สาขาวิชาการตลาดของวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตรดิตถ์พาณิชย์การ

อาจารย์ปราณี ฟองทอง

สาขาวิชาพื้นฐานทั่วไป
วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตรดิตถ์พาณิชย์การ
ปีการศึกษา 2560

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ปัญหาการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา เป็นปัญหาจากพฤติกรรมของนักศึกษาที่เกิดขึ้นตั้งแต่เริ่มเปิดเรียนจนถึงปัจจุบัน ซึ่งหากไม่หาทางดำเนินการแก้ไข ก็จะทำให้นักศึกษาไม่มีสิทธิ์สอบในรายวิชา คณิตศาสตร์พื้นฐาน และหากปล่อยไว้ก็อาจจะทำให้หมดสิทธิ์สอบในรายวิชาอื่นๆ ด้วย และที่สำคัญทำให้มีปัญหาค่อยไปในอนาคต จึงมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนที่จะต้องหาแนวทางแก้ไข เพื่อปรับปรุงพฤติกรรมความรับผิดชอบในด้านของการตรงต่อเวลาของนักศึกษา

ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ผู้วิจัยได้ทำการสอนในวิชา คณิตศาสตร์พื้นฐาน ของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.ปีที่ 1/5 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ปรากฏว่ามีนักศึกษากลุ่มที่เข้าเรียนสายประมาณ 5-10 นาที เป็นประจำจำนวน 12 คน ซึ่งถือว่าเป็นจำนวนไม่น้อยเมื่อเทียบกับจำนวนนักศึกษาที่มีทั้งหมดจำนวน 53 คน ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอน จึงจำเป็นที่จะต้องหาแนวทางแก้ไขปัญหานี้โดยด่วนเพื่อทำการปรับพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนให้ตรงต่อเวลาของผู้เรียน ด้วยทำสัญญา และข้อตกลงแบบเสริมแรงทางบวก

วัตถุประสงค์

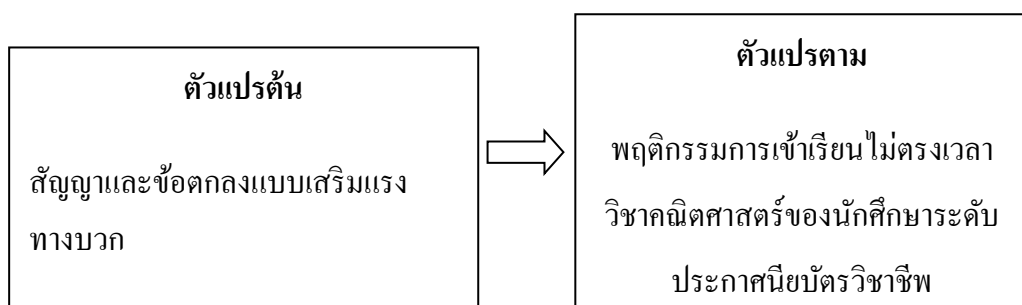
1. เพื่อปรับพฤติกรรมให้นักศึกษาเข้าชั้นเรียนตรงเวลาให้มากขึ้นในวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา ซึ่งจะมีผลให้นักศึกษาไม่มีสิทธิ์สอบในรายวิชา คณิตศาสตร์พื้นฐาน และหากปล่อยไว้ก็อาจจะทำให้หมดสิทธิ์สอบในรายวิชาอื่นๆอีกด้วยผู้วิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง การแก้ไขพฤติกรรมกรเข้าชั้นเรียนไม่ตรงต่อเวลา โดยใช้สัญญาการเรียน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์ชกการ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็น แนวทางในการทำวิจัย ดังนี้

1. ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเอง
2. แนวคิดเกี่ยวกับวินัย
3. การเสริมสร้างและพัฒนาวินัย
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัญญาการเรียน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเอง

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2523:58 อ้างถึงในสุรจิตคามะสอน 2542 : 16) ลักษณะวินัยในตนเองมีความสำคัญต่อการแสดงออกทางจริยธรรมและคุณธรรมของบุคคลมากและอาจสำคัญมากกว่าลักษณะทางความรู้ดีชั่วและความสามารถกระทำสิ่งดีชั่วด้วยฉะนั้นการให้ความสนใจเกี่ยวกับกำเนิดและการเจริญเติบโตของจิตลักษณะการมีวินัยแห่งตนจึงเป็นสิ่งจำเป็นในเรื่องนี้ นักจิตวิทยาพัฒนาการได้ให้ความสนใจมานานแล้วและมีความเห็นว่าความมีวินัยแห่งตนอย่างถูกต้องจึงเป็นหลักชัยของพัฒนาการทางจิตของบุคคลนั้นคือความมีวินัยแห่งตนเองเป็นลักษณะสำคัญของผู้ที่บรรลภาวะทางจิตฉะนั้นการมีวินัยแห่งตนจึงสามารถใช้เป็นเครื่องมือวัดระดับพัฒนาการทางจิตของบุคคลได้ด้วยทฤษฎีที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการของวินัยแห่งตนมี 2 ทฤษฎีคือทฤษฎีของเมาเรอร์ (Mowrer) ว่าด้วยจุดกำเนิดของการควบคุมตนและทฤษฎีของเพคและแฮวิกเฮิสต์ (peck havighurst) ว่าด้วยพัฒนาการแรงจูงใจทางจริยธรรมซึ่งยึดการควบคุมของอีโก้และซูเปอร์อีโก้เป็นหลัก

2. แนวคิดเกี่ยวกับวินัย

ความหมายของวินัย

จากพจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถานพุทธศักราช 2525 (774) ได้ให้ความหมายของวินัย หมายถึงการอยู่ในระเบียบแบบแผนข้อบังคับปฏิบัติ

อมราเล็กเริงสินธุ (2540 : 205-206) ได้กล่าวถึงระเบียบหมายถึงข้อบังคับต่างๆที่

โรงเรียนกำหนดขึ้นให้นักเรียนปฏิบัติตามเช่นระเบียบการเข้าเรียนตรงต่อเวลาระเบียบเป็นสิ่งที่ทำให้คนสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ

วินัยคือการควบคุมพฤติกรรมของนักเรียนให้เป็นไปในทางที่พึงปรารถนาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และบุคลิกภาพให้เป็นที่น่าพึงปรารถนาของสังคมวินัยที่ดีคือการที่บุคคลรู้จักการปกครองตนเองและกระทำตามระเบียบข้อบังคับต่างๆด้วยความสมัครใจเพราะได้เห็นคุณค่าว่าการปฏิบัติตามระเบียบนั้นจะนำมาซึ่งความมีระเบียบและความสงบสุขในสังคม

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ม.ป.ป.: 73) วินัยนักเรียนหมายถึงความประพฤติของนักเรียนโดยนักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งหรือระเบียบหรือระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนนอกจากนี้ยังรวมถึงการให้นักเรียนรู้จักควบคุมตนเองหรือเห็นพ้องกับข้อบังคับที่กำหนดไว้เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยอันจะนำมาเพื่อความเสมอภาคและเกิดความสันติสุขแก่สมาชิกในโรงเรียนเกี่ยวกับเรื่องวินัยคุณธรรมและจริยธรรมกรมวิชาการ (2542 ก:21 อ้างถึงในสุจริตคามะสอน 2548 :19) ให้ความหมายของวินัยว่าหมายถึงระเบียบกฎเกณฑ์ข้อตกลงที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการให้บุคคลประพฤติปฏิบัติในการดำรงชีวิตร่วมกันเพื่อให้อยู่อย่างราบรื่นมีความสุขความสำเร็จโดยอาศัยการฝึกให้รู้จักการปฏิบัติตนรู้จักควบคุมตนเอง

ธนวุฒิกเกียรติไพบูลย์ (2524 อ้างถึงในสุจริตคามะสอน 2548 : 20) กล่าวว่าวินัยหมายถึงระเบียบแบบแผนข้อปฏิบัติและข้อบังคับที่กำหนดไว้เพื่อใช้เป็นหลักในการปฏิบัติหากไม่ปฏิบัติตามอาจจะเกิดความเสียหายหรือความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยเป็นเหตุให้เกิดความผิดและถูกลงโทษในที่สุด

สมบุญรังสีหังคาป้อม (2542:36 อ้างถึงในสุจริตคามะสอน 2548:16) สรุปความหมายของคาว่าวินัยหมายถึงคุณลักษณะที่อยู่ภายในบุคคลที่สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนตามที่สังคมกำหนดเอาไว้โดยให้ถือว่าเป็นการบังคับให้กระทำ

พนัสหันทนาคินทร์และคณะ (2542:38 อ้างถึงในสุจริตคามะสอน 2548 :16) ให้ความหมายการมีวินัยหมายถึงการปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับคำสั่งกติกากฎหมายตามที่สังคมได้วางไว้หรือตามที่กลุ่มได้ตกลงอันจะนำมาซึ่งความสุขความเจริญก้าวหน้าความมั่นคงและความปลอดภัย

วินัยพัฒนรัตน์และคณะ (ม.ป.ป.:9 อ้างถึงในสุจริตคามะสอน 2548 : 20) ได้ให้ความหมายความมีระเบียบวินัยหมายถึงการปฏิบัติตามกฎข้อบังคับและกติกาดังกล่าวที่สังคมกำหนดขึ้นเพื่อให้เป็นแนวทางในการปฏิบัติและใช้ควบคุมความประพฤติของคนในสังคมเช่นกฎหมายคำสั่งคาประกาศระเบียบโรงเรียน เป็นต้น

รุจิรัฐสารและคณะ(ม.ป.ป. อ้างถึงในสุจริตคามะสอน 2548:20) ได้กล่าวไว้ว่าความมีระเบียบวินัยหมายถึงกติกากฎข้อบังคับคำสั่งหรือข้อกำหนดไว้เป็นแนวปฏิบัติของคนใน

สังคมเพื่อให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยเช่นกฎลูกเสือเป็นต้น

สุรจิตคามะสอน (2548:20) จากความหมายของวินัยที่ผ่านมาข้างต้นสรุปได้ว่าวินัย หมายถึงการอยู่ในระเบียบแบบแผนและข้อบังคับของสังคมดังนั้นการส่งเสริมวินัยให้นักเรียนจึง ควรครอบคลุมถึงการส่งเสริมพัฒนานักเรียนให้สามารถประพฤติปฏิบัติตนในระเบียบแบบแผน และข้อบังคับของสถานศึกษาและสังคมได้อย่างเหมาะสม

พระบรมราชโองการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

“...การมีวินัยมีความสำคัญและรู้จักหน้าที่ถือกันว่าเป็นคุณสมบัติสำคัญประจำตัวของคน ทุกคนแต่ในการสร้างเสริมคุณลักษณะสามข้อนี้จะต้องไม่ลืมว่าวินัยสำคัญและหน้าที่นั้นเป็นไป ทั้งในทางบวกและทางลบซึ่งยอมให้คุณหรือให้โทษได้มากเท่าๆกันทั้งสองทางเพราะฉะนั้นเมื่อจะ อบรมจาเป็นต้องพิจารณาให้ถ่องแท้แน่ชัดก่อนว่าเป็นวินัยสำคัญและหน้าที่ที่ดีคือปราศจากโทษ เป็นประโยชน์เป็นธรรมไม่เลื้อยแฝงไว้ด้วยสิ่งชั่วร้ายเช่นวินัยก็ต้องไม่ใช่วินัยเพื่อตนเพื่อหมู่คณะ ของตนเท่านั้นต้องเป็นวินัยเพื่อคนทุกคนเพื่อคนส่วนใหญ่เป็นวินัยที่ถูกต้องที่เป็นการสร้างสรรค์ทำ นองเดียวกันการสามัคคีกันทำการหรือทำหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่งก็จะต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ เกื้อกูลมิใช่เพื่อการเพิ่มพูนประโยชน์เฉพาะพวกตนแล้วเบียดเบียนผู้อื่นให้เดือดร้อนเสียหายจึงเห็น ได้ว่าการสร้างวินัยสำคัญและความรู้จักหน้าที่ให้แก่เยาวชนต้องกระทำด้วยความเพ่งพินิจอย่าง ละเอียดถี่ถ้วนเป็นพิเศษมิฉะนั้นจะไม่บังเกิดผลที่พึงประสงค์หรือชั่วร้ายอาจกลับกลายเป็นการทา ลายอนาคตและความเจริญมั่นคงของชาติไปได้...” (พระราชดำรัสพระราชทานแก่ผู้บังคับบัญชา ลูกเสือในโอกาสเข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทและรับพระราชทานเหรียญลูกเสือสดุดีชั้นสูงสุดดา ลัยพระราชวังดุสิต 12 กรกฎาคม 2526) “...ครูที่แท้นั้นเป็นผู้ทำแต่ความดีคือต้องหมั่นขยันและ อุตสาหะพากเพียรต้องเอื้อเพื่อแผ่และเสียสละต้องหนักแน่นอดกลั้นและอดทนต้องรักษาวินัย สารรวมระวังความประพฤติปฏิบัติของตนให้อยู่ในระเบียบแบบแผนที่ตั้งมาต้องปลื้มตัวปลื้มใจจาก ความสะดวกสบายและความสนุกรื่นเริงไม่สมควรแก่เกียรติภูมิของตนต้องตั้งใจไม่มั่นคงแน่นอน ต้องรักษาความจริงใจต้องเมตตาหวังดีต้องวางใจเป็นกลางไม่ปล่อยใจไปตามอคติต้องอบรมปัญญา ให้เพิ่มพูนสมบูรณ์ขึ้นทั้งด้านวิชาการและความฉลาดรอบรู้ในเหตุผล...” (พระราชทานแก่ ข้าราชการครูอาวุโสวันที่ 28 ตุลาคมพ.ศ.2523)

ความสำคัญและความจำเป็นในการสร้างระเบียบวินัย

อมราเล็กเริงสินธุ (2540: 205-206) ระเบียบวินัยเป็นสิ่งสำคัญดังนี้

1) วินัยเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักสามารถควบคุมตนเองการที่นักเรียนมีวินัยและสามารถ ควบคุมตนเองจะมีผลดีในขณะที่เป็นนักเรียนสามารถควบคุมตนเองให้อยู่ในระเบียบวินัยในชั้น เรียนทำให้การดำเนินงานของครูในชั้นเรียนเป็นไปด้วยดี

2) วินัยจะช่วยเตรียมตัวเด็กสำหรับการดำเนินชีวิตในภายหน้าเพื่อเป็นสมาชิกที่สร้างความมีระเบียบและความสงบสุขในสังคม

3) ประเทศใดที่มีพลเมืองมีระเบียบวินัยประเทศนั้นสามารถพัฒนาได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

4) ระเบียบวินัยเป็นสิ่งจำเป็นในระบอบประชาธิปไตยระเบียบวินัยในระบอบประชาธิปไตยไม่ควรเป็นสิ่งที่บังคับมาจากเบื้องบนแต่เพียงอย่างเดียวหากควรเป็นสิ่งที่ตระหนักจากภายในแต่ละบุคคล

พนัสหันทนาคินทร์ (2526 : 239) วินัยเป็นกฎข้อปฏิบัติที่ใช้ควบคุมความประพฤติของคนเพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบในสังคมดังนั้นระเบียบวินัยจึงเป็นสิ่งสำคัญมีผู้เสนอความสำคัญของระเบียบวินัยไว้หลายท่านซึ่งพอสรุปได้ดังนี้วินัยช่วยเสริมสร้างให้ผู้ปฏิบัติตามเกิดความรู้สึกรับผิดชอบและความเคยชินที่จะประพฤติปฏิบัติตนไปในทางที่ดีงามเป็นมาตรฐานระหว่างความประพฤติของกลุ่มบุคคลผู้ปฏิบัติงานในองค์กรช่วยเตรียมตัวนักเรียนสำหรับการดำเนินชีวิตในอนาคตจะได้ใช้สิทธิเสรีภาพและความรับผิดชอบอย่างถูกต้องช่วยสร้างและรักษาไว้ซึ่งสภาพการณ์อันจำเป็นต่อความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียนหากขาดระเบียบวินัยการดำเนินงานของโรงเรียนจะเต็มไปด้วยอุปสรรค

เซาวิ้มฉิงส์ (168) ช่วยให้นักเรียนควบคุมดูแลตนเองและสังคมส่วนรวมได้ด้วยความสะดวกเกิดสภาพแวดล้อมที่ดีในการเล่าเรียนการทำงานช่วยนำคนไปสู่การทำความดีความเจริญเว้นข้อห้ามตามคำสั่งบางประการเพิ่มพลังในการทำงานเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตนสังคมเป็นสุขร่วมเย็นดังนั้นพอสรุปความสำคัญของวินัยได้ว่าวินัยช่วยให้คนมีระเบียบในตนเองลดความขัดแย้งเกิดความสามัคคีดำรงตนอยู่ในสังคมและทำกิจกรรมในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข

ประคินันท์ อูปรมย์ (2518 อ้างถึงในน.ส. ทิววรรณแสงพันธ์ 2542: 12) กล่าวถึงความสำคัญของวินัยไว้ว่าเมื่อบุคคลอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มย่อมมีความคิดเห็นและพฤติกรรมต่างหากถ้าปล่อยให้บุคคลสามารถแสดงพฤติกรรมทุกอย่างได้ตามความพอใจสังคมก็จะเกิดความสับสนวุ่นวายเนื่องจากแต่ละคนก็ทำในสิ่งที่ตนพอใจเท่านั้นดังนั้นการมีกฎเกณฑ์หรือระเบียบจำกัดพฤติกรรมของบุคคลไว้บ้างจะช่วยให้อีกกลุ่มคนหรือสังคมดังกล่าวอยู่ด้วยกันอย่างเรียบร้อยมากขึ้นวินัยมิได้หมายถึงกฎเกณฑ์หรือระเบียบข้อบังคับเฉพาะกลุ่มบุคคลเท่านั้นยังหมายถึงกฎเกณฑ์หรือระเบียบวินัยภายในตัวบุคคลด้วยในกลุ่มสังคมใดที่มีสมาชิกมีวินัยในตนเองมากแสดงว่ากลุ่มสังคมนั้นประกอบไปด้วยสมาชิกที่มีความรับผิดชอบมากในกรณีนี้วินัยในสังคมอาจไม่ต้องสร้างขึ้นมากนักเช่นโรงเรียนใดมีนักเรียนที่มีวินัยในตนเองมากก็รู้ว่าตนเองจะต้องมาโรงเรียนเวลาเท่าใดจะออกจากโรงเรียนได้เมื่อใดควรแต่งกายอย่างไรควรแสดงกิริยามารยาทกับครูอาจารย์อย่างไรและ

ควรมีหน้าที่ในฐานะนักเรียนอย่างไรเป็นต้น โรงเรียนนั้นแทบจะไม่ต้องสร้างวินัยขึ้นมาบังคับ เพื่อให้นักเรียนต้องปฏิบัติตามอีกเลยแต่โดยความเป็นจริงแล้วจะพบว่านักเรียนในโรงเรียนหนึ่งๆ นั้นมาจากสภาพแวดล้อมที่ต่างกันบางคนไม่เคยได้รับการฝึกให้มีวินัยมาก่อนเลยบางคนเคยได้รับการฝึกอบรมให้มีวินัยในตนเองมาแล้วบางคนขาดการดูแลดูแลเอาใจใส่ด้านการอบรมสั่งสอนให้มีวินัยฉะนั้นจึงจำเป็นอยู่เองที่โรงเรียนจะต้องสร้างวินัยขึ้นมาเป็นระเบียบข้อบังคับให้ทุกคนปฏิบัติตามเหมือนกันเช่นระเบียบการแต่งกายอันได้แก่การไว้ทรงผมการแต่งเครื่องแบบการสวมถุงเท้า และลักษณะของรองเท้าหรือวินัยภายในห้องเรียนอันได้แก่การไม่นำขนมหรืออาหารมารับประทานในห้องเรียนไม่คุยหรือเล่นกันเสียงดังในเวลาเรียนและไม่นอนหลับในขณะที่ครูกำลังสอน

ศุภนิศย์วัฒนาธาดา (2518 อ้างถึงในทิววรรณแสงพันธ์ 2542: 13) ได้สรุป

ถึงความจำเป็นที่จะต้องมีวินัยไว้ดังนี้

- 1) ช่วยให้นักเรียนเป็นผู้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย
- 2) ช่วยสร้างความรับผิดชอบแก่บุคคล
- 3) ช่วยสร้างความสามัคคีปรองดองในหมู่คณะ
- 4) ช่วยส่งเสริมหลักประชาธิปไตย

คนจะต้องรับผิดชอบควบคุมตนเอง

- 5) ช่วยให้ครูและนักเรียนอยู่

ร่วมกันได้อย่างปกติสุข

- 6) ช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนให้ประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย

สุรางค์จันทร์ เอ็ม

(2524 อ้างถึงในน.ส.ทิววรรณแสงพันธ์ 2542:13) ได้กล่าวถึงหลักการสร้างวินัยที่สำคัญมี 4 ประการคือ

- 1) เด็กจะต้องประพฤติตนในสิ่งที่ดีและขจัดพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา

2) เด็กจะต้องสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจกับการกระทำดีและความพึงพอใจกับ

การกระทำไม่ดีนั้นคือให้เด็กพอใจที่จะปฏิบัติในสิ่งที่ดีควรหลีกเลี่ยงการปฏิบัติในสิ่งที่ไม่ดีไม่ควร

3) เด็กจะต้องระทาคความดีจนกระทั่งเกิดความเคยชินหรือเกิดเป็นนิสัยโดยไม่ต้องมีใครแนะนำ

4) เด็กจะต้องเรียนรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ไม่ดีไม่พึงปรารถนา

ของสังคม

ดังนั้นเมื่อกล่าวถึงระเบียบวินัยจำเป็นที่จะต้องกล่าวถึงกฎและระเบียบควบคู่กันไปด้วย

เพราะที่ใด

จะมีระเบียบวินัยได้ที่นั่นจะต้องมีกฎเกณฑ์ต่างๆตั้งไว้ประโยชน์ของกฎเกณฑ์ที่สำคัญมี 2

ประการคือ

ประการแรกเป็นสิ่งที่ทำให้เด็กเรียนรู้ถึงมาตรฐานของการปฏิบัติที่จะทำให้สังคมที่เขาอยู่อาศัยยอมรับ

ประการที่สองเป็นตัวที่หยุดยั้งพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาได้

นวลศิริเปาโรหิต (2520อ้างถึงในน.ส. ทิวาวรรณแสงพันธ์ 2542: 13) ได้กล่าวไว้ว่าวินัยจัดว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นต่อเด็กเพราะวินัยเป็นเครื่องช่วยแนะแนวทางความประพฤติของเด็กความมุ่งหมายที่แท้จริงของวินัยก็คือการที่เด็กเกิดความต้องการที่จะทำสิ่งที่ดีและเป็นประโยชน์แก่สังคมด้วยตนเองวินัยที่แท้จริงนั้นไม่ใช่การบังคับให้กระทำตามแต่เป็นเกณฑ์ที่วางไว้เพื่อให้ทุกคนในสังคมได้ยึดถือเป็นแนวปฏิบัติวินัยที่สูงที่สุดคือการมีวินัยในตนเองซึ่งได้แก่การรู้จักปกครองตนเองควบคุมและแนะนำตนเองให้ประพฤติในทางที่ดีงามอยู่เสมอ

มานิตชันชวานิชย์ (2525 อ้างถึงในน.ส.ทิวาวรรณแสงพันธ์ 2542:13) เขียนบทความให้เห็นถึงคุณค่าของระเบียบวินัยกับความสงบเรียบร้อยของส่วนรวมไว้ว่าในการอยู่ร่วมกันของสังคมแต่ละกลุ่มประกอบด้วยคนจำนวนมากซึ่งมีพื้นฐานระดับการศึกษาความรู้จิตใจการอบรมความนึกคิดแตกต่างกันความต้องการสิ่งต่างๆในการดำรงชีวิตก็ย่อมแตกต่างกันไปด้วยนอกจากนี้ผลประโยชน์ของแต่ละกลุ่มก็ไม่ตรงกันแต่จะให้สังคมอยู่อย่างอิสระตามความพึงพอใจเป็นไปไม่ได้ความสับสนวุ่นวายในสังคมย่อมเกิดขึ้นไม่มีสิ้นสุดเพื่อความสงบเรียบร้อยของคนส่วนรวมในการอยู่ร่วมกันจึงต้องมีระบบแผนควบคุมความประพฤติของบุคคลในสังคมหรือจะกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่าระเบียบแบบแผนข้อบังคับข้อปฏิบัติทั้งปวงเรียกว่าวินัยวินัยเป็นสิ่งที่ควบคุมให้บุคคลประพฤติปฏิบัติต่อกันเป็นไปด้วยความเรียบร้อยของสังคมนั้นๆเช่นสมาชิกของสังคมต้องปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของทางราชการที่กำหนดไว้หน้าที่ก็ต้องปฏิบัติตามกติกาในการแข่งขันนักเรียนนิสิตนักศึกษาต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษาที่กำหนดพระสงฆ์ต้องปฏิบัติตามศีลหรือวินัยที่พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติข้าราชการพลเรือนและทหารต้องปฏิบัติตามวินัยเป็นต้นการมุ่งให้การศึกษาแก่พลเรือนให้มีวิชาความรู้และมีสุขภาพทั้งร่างกายและใจสมบูรณ์ยังไม่เป็นการเพียงพอต้องมุ่งผลผลิตคนให้มีวินัยรู้จักรับผิดชอบต่อตนเองครอบครัวชุมชนและประเทศชาติด้วย

อารีรังสินันท์ (2529 อ้างถึงในน.ส.

ทิวาวรรณแสงพันธ์ 2542 :14) ความจำเป็นของระเบียบวินัยมี 4 ข้อคือ

- 1) จำเป็นเพื่ออยู่ร่วมกันในสังคมคนจะอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขก็ต่อเมื่อเขาได้เรียนรู้ถึงเกณฑ์หรือมาตรฐานซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคมนั้นเสียก่อน
- 2) จำเป็นสำหรับที่จะให้บุคคลบรรลุถึงวุฒิภาวะเด็กจะต้องสร้างบุคลิกภาพแห่งความเป็นผู้ใหญ่ซึ่งได้แก่การ

ควบคุมตนเองการพึ่งตนเองและความอดทนหากเด็กไม่ได้รับการฝึกในด้านระเบียบวินัยเขาจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความอดทนและพึ่งตนเองได้ยาก

3) จำเป็นที่จะทำให้คนรู้ผิดชอบชั่วดีทำในสิ่งอันควรและไม่ทำในสิ่งที่ไม่ควร

4) จำเป็นสำหรับความมั่นคงทางอารมณ์ของเด็กเด็กอาจจะไม่แน่ใจว่าเขาควรทำอะไรได้แค่ไหนเพราะเขาขาดประสบการณ์ระเบียบวินัยจะเป็นเกณฑ์หรือเป็นแนวทางให้เขาปฏิบัติเขาจะสบายใจและไม่สับสนเมื่อเขาทราบว่าเขาควรทำเขาก็จะมีความมั่นคงในอารมณ์เกิดขึ้น

ขอบข่ายของวินัยนักเรียน

การวิจัยผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของวินัยนักเรียนไว้ดังนี้

พนัสหัตถ์นาคินทร์และคณะ (2542 : 60 อ้างถึงในสุรจิตคามะสอน 254:27) ได้ให้ความหมายการตรงต่อเวลาไว้ว่าหมายถึงการทำงานหรือทากิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งได้สำเร็จตามกำหนดเวลา วินัยพัฒนรัตน์และคณะ (ม.ป.ป. : 16 อ้างถึงในสุรจิตคามะสอน 2548:27) ได้สรุปว่าการตรงต่อเวลาหมายถึงการทำงานหรือการปฏิบัติหน้าที่ให้ตรงเวลาหรือทันเวลาตามที่กำหนดการฝึกให้ตรงต่อเวลาเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างความมีระเบียบวินัย

รุจิณีภู่อาระและคณะ (ม.ป.ป. : 29 อ้างถึงในสุรจิตคามะสอน 2548: 27) กล่าวไว้ว่าการตรงต่อเวลาหมายถึงการทากิจกรรมใดๆให้สำเร็จไปตามที่กำหนดไว้ไม่ผิดวันประกันพุ่มงและเมื่อรู้ว่าทำสิ่งใดล่าช้ากว่าที่กำหนดก็ไม่นั่งนอนใจควรรีบทำงานนั้นให้สำเร็จเพื่อมิให้ล่าช้ากว่ากำหนดมากกว่าเดิม สวัสดิ์ปทุมราช (ม.ป.ป.:2 อ้างถึงในสุรจิตคามะสอน 2548: 27) ได้ให้คำจำกัดความการตรงต่อเวลาหมายถึงการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดให้เสร็จตามที่กำหนดเช่นนักเรียนทำแบบฝึกหัดส่งทันตามเวลาที่ครูกำหนดทุกครั้ง

สรุปได้ว่าการตรงต่อเวลาเป็นการกระทากิจกรรมใดๆที่ต้องมีการวางแผนและให้เสร็จตามกำหนดเวลาซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่มีมูลค่าที่สุดเมื่อเวลาผ่านไปแล้วเราไม่สามารถเรียกกลับมาคืนได้ดังนั้นเราต้องบริหารเวลาให้คุ้มค่ามากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ถ้าหากปล่อยเวลาให้ผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ไม่เกิดประโยชน์อะไรขึ้นมาเลยก็จะเสียโอกาสในภายหลังการที่จะมีความสุขที่สุดคือการรู้จักจัดการและมีการวางแผนการใช้เวลาในการทากิจกรรมใดๆให้ถูกต้องและพยายามทำให้เสร็จสิ้นตามกำหนดเวลาและเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ทำให้ชีวิตมีความสุขตลอดจนอยู่ร่วมกับผู้อื่นและสังคมได้ด้วยดี

3. การเสริมสร้างและพัฒนาวินัย

จรวยพรรณฉนิทร์ได้สรุปข้อเสนอแนะไว้ 7 ประการเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเสริมและพัฒนาวินัยดังนี้

1. วินัยจริยธรรมจรรยาบรรณวิชาชีพและสมรรถนะการทำงานด้านคุณธรรมจริยธรรมไม่สามารถแยกออกจากกันต้องทาควบคู่กันไป

2. การพัฒนาวินัยข้าราชการควรหาทั้งการเสริมสร้างและการป้องกันมากกว่าปล่อยให้เกิดขึ้นแล้วตามไปแก้ไขแม้ว่าการเสริมสร้างวินัยในเชิงบวกและสร้างสรรค์มีความสำคัญมากแต่เกิดผลได้ช้าเพราะคนส่วนใหญ่ยังหวังผลตอบแทนจากการทาดิและอยากให้เกิดผลอย่างรวดเร็วทันใจ

3. การกำหนดนโยบายให้ข้าราชการมีวินัยต้องทำให้ครบ 3 กระบวนการตั้งแต่การให้ความรู้การสร้างจิตสำนึกและการถือปฏิบัติให้เป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต

4. ส่วนราชการควรมียุทธศาสตร์โครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวินัยอย่างชัดเจนและใช้กับทุกคน โดยเฉพาะคนกลุ่มเสี่ยงที่มีคุณลักษณะ 6 ประการได้แก่ 1) คนที่ไม่เชื่อกฎแห่งกรรมว่าทาดิได้ดี 2) คนที่สำคัญคิดว่าตนเองมีอำนาจจะทาดิอย่างไรก็ได้ 3) คนที่ต้องการลาภยศโดยไม่คำนึงถึงที่มาว่าถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ 4) คนที่คิดในข้ออในกระดุกจิตใจใฝ่ต่ำ 5) คนที่ยอมถูกอำนาจชั่วครอบงำ และ 6) คนที่อ้างว่าจาดิทาดิเพราะกลัวเสียผลประโยชน์

5. การสร้างหลักสูตรเพื่อการฝึกอบรมและพัฒนาวินัยนั้นให้คำนึงถึงวิธีการที่เหมาะสมการบรรยายหรือให้ความรู้อย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของคนจะต้องใช้วิธีการหลากหลายรูปแบบและสาระให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายตั้งแต่ข้าราชการบรรจุใหม่ระดับผู้ปฏิบัติและระดับผู้บริหารและควรมีสาระที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมและลักษณะภารกิจเฉพาะขององค์กรนั้นๆด้วย

6. ในระดับองค์กรควรกำหนดให้การสร้างเสริมวินัยเป็นนโยบายขององค์กรโดยมีข้อปฏิบัติไม่มากข้อจาดิได้ง่ายไม่เปลี่ยนบ่อยมีการจัดทาระบบข้อมูลพื้นฐานในการบริหารงานบุคคลที่เปิดเผยโปร่งใสตรวจสอบได้การจัดการความรู้ให้เกิดอย่างทั่วถึงทั้งองค์กรมีการค้นหาต้นแบบให้เป็นตัวอย่างที่ดีและกรณีที่ควรหลีกเลี่ยงเพราะมีความเสี่ยงสูงที่จะกระทาดิรวมทั้งควรจัดทาดิประกาศแนวการลงโทษทางวินัยเพื่อให้เกิดเป็นมาตรฐานโทษในทิศทางเดียวกัน

7. หากหวังผลการพัฒนาให้บุคคลมีคุณธรรมอย่างยั่งยืนควรมียุทธศาสตร์ในการพัฒนาให้ครบ 7 ขั้นตอนได้แก่ 1) ให้รู้ว่าอะไรคืออะไรชั่ว 2) สร้างความตระหนักรู้บาปบุญคุณโทษ 3) ไปดูแบบอย่างที่ดีเพื่อรู้จักและสร้างคุณค่า 4) รวมกันเป็นกลุ่มมีข้อตกลงที่จะทาดิร่วมกัน 5) มีการชื่นชมยกย่องว่าการกระทาดิเป็นการกระทาดิ 6) ให้โอกาสได้แสดงผลงานและ 7) ได้รับเกียรติหรือรางวัลจนเป็นอุดมการณ์ไปตลอดชีวิต

4.เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัญญาการเรียน

ความหมายของสัญญาการเรียนค้ำว่าสัญญาการเรียน (Learning Contract) มีผู้ให้

ความหมายหลายท่านดังนี้

บุญชมศรีสะอาด (2537: 108) กล่าวว่า สัญญาการเรียนเป็นเอกสารสัญญาที่ใช้ในการเรียนของผู้เรียน ซึ่งระบุถึงว่าผู้เรียนจะเรียนอะไร เรียนอย่างไร ภายในช่วงเวลาใดและใช้เกณฑ์อะไรในการประเมิน ดันน์และดันน์ (Dunn and Dunn, 1972 : 41) กล่าวว่าสัญญาการเรียนคือข้อบัญญัติซึ่งเขียนสำหรับนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการบรรลุจุดมุ่งหมายโดยผู้เรียนมีโอกาสเลือกกิจกรรมวิธีการเรียน เวลาและสภาพการเรียนที่กว้างขวาง ภายใต้ดุลยพินิจของครูจากความหมายของสัญญาการเรียนสรุปได้ว่า สัญญาการเรียนเป็นสัญญาที่นักเรียนทำกับครูเป็นข้อตกลงที่เขียนเป็นลายลักษณ์อักษรโดยระบุถึงสิ่งที่นักเรียนได้เลือกเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียนกิจกรรมที่จะทำ ช่วงเวลาที่ใช้และสถานที่ที่จะใช้รวมทั้งการประเมินและการรายงานผล โดยอยู่ภายใต้การดูแลแนะนำตามดุลยพินิจของครู

ประวัติความเป็นมาของสัญญาการเรียนสัญญาการเรียนเป็นเทคนิคในการสอนวิธีหนึ่ง ซึ่งคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและได้นำมาใช้แพร่หลายจนถึงปัจจุบัน โดยเริ่มจากโครงการ ส อ น ป ร ะ ธิ ม (Dalton Plan) ที่นำมาใช้ในโรงเรียนหลายโรงเรียนในเมืองคัลตัน (Dalton) รัฐแมสซาชูเซต ใน ค.ศ. 1920 วิธีสอนแบบนี้จะใช้บัตรงาน และมีการประชุมปรึกษาหารือกันระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนต้องทำสัญญาตารางทำงานของตน (Klingstedt, 1983 : 27) ค.ศ. 1971-1972 ได้มีการนำสัญญาการเรียนมาใช้อย่างเป็นระบบมากขึ้นที่โรงเรียนทางตอนใต้ของจอร์เจีย เมืองดูลูท รัฐมินเนโซตา กลุ่มโรงเรียนทั้งหมดในเมืองดูลูท (The Duluth) ระดับ 8 ได้ใช้วิธีสอนนี้โดยให้ครอบครัวของเด็กแต่ละคนตัดสินใจว่าเด็กควรเรียนอะไรในโรงเรียนจัดทำหลักสูตรขึ้น มีการประชุมนักเรียนและผู้ปกครอง เพื่อให้สามารถเลือกสัญญาการเรียน ซึ่งเขาสามารถประสบความสำเร็จไปสู่จุดหมายปลายทางในช่วงเวลาที่กำหนด (Esbensen, 1972 : 47) ในช่วง ค.ศ. 1974 เป็นต้นมาการเรียนแบบสัญญาการเรียน เป็นที่แพร่หลายและพัฒนาโดยตลอดจนปัจจุบันได้มีการนำวิธีการเรียนแบบนี้มาใช้ในการสอนเด็กเป็นรายบุคคลและนำไปใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงทักษะการเรียนสาขาวิชาต่างๆ และอาชีพอื่นๆ มากมายเช่น สอนภาษาอังกฤษทักษะการอ่านคัมพาราเรลลา (Caffarella, 1983 : 8) ได้กล่าวถึงลักษณะในวงการศึกษาวัดดังนี้คือ

เพื่อจัดแนวทางเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างกลุ่มผู้เรียน เพิ่มแรงจูงใจให้แก่นักเรียนในการเรียนรู้อำนวยความสะดวกในการพัฒนาความเคารพซึ่งกันและกัน ระหว่างนักศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดเตรียมการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ (Individualized Instruction) สนับสนุนทักษะการเรียนแบบนำตนเอง (Self-Directed Learning) 2.1.3 หลักการและเหตุผลในการใช้สัญญาการเรียนริเกล (Riegler, 1978 : 14) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับสัญญาการเรียนควรอยู่บนหลัก 4

ประการคือมีจุดมุ่งหมายที่กระจ่างและชัดเจน การจำแนกลักษณะความแตกต่างของแต่ละบุคคลการประเมินผลตนเองของนักเรียนและการให้ความร่วมมือกันในการเจรจาข้อตกลงระหว่างครูและนักเรียนคัตันน์และคัตันน์ (Dunn and Dunn, 1972 : 81-84) โดกล่าวถึงเหตุผลการใช้สัญญาการเรียนในการเรียนการสอนโดยยึดหลัก 5 ประการคือ

1. นักเรียนมีระดับความสามารถทางการเรียนแตกต่างกัน (Varied Academic Level) โดยพบว่าครูจะเป็นผู้ให้เนื้อหาสาระแก่ผู้เรียนจำนวนมาก ซึ่งมีความสามารถที่แตกต่างกันคือเรียนช้าเรียนเร็วและเรียนปานกลาง ดังนั้นการเรียนจะถูกนำมาใช้เพื่อที่จะให้เด็กแต่ละคนสามารถแยกระดับความสามารถทางการเรียนให้เหมาะสมกับตัวเอง

2. ก้าวไปตามความสามารถของตนเอง (Self - Pacing) สัญญาการเรียนจะช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนไปตามความแตกต่างระหว่างบุคคลและจะเรียนช้าหรือเร็วตามที่เขาสามารถเรียนได้โดยไม่ลำบากใจ

3. มีอิสระในการเรียน (Independent) การใช้สัญญาการเรียนผู้เรียนจะเป็นผู้รับผิดชอบในการเรียนด้วยตนเองตามที่เขาสนใจและต้องการ โดยให้เลือกแหล่งเรียนกิจกรรมการเรียนสื่อการสอนหลาย ๆ รูปแบบ ซึ่งองค์ประกอบในการเลือกจะต้องอยู่ในขอบเขตที่ครูและนักเรียนร่วมกันพิจารณาและได้ประโยชน์จากครูด้วยการเป็นผู้ชี้แนะมากกว่าเป็นผู้ให้ความรู้

4. ลดความคับข้องใจและความวิตกกังวล (Reduced Frustration and Interest) ในชั้นเรียนทั่วไป เด็กทุกคนเรียนตามหลักสูตรในช่วงเวลาที่กำหนดในจิตใจความสนใจและวินัยที่เหมือนกันรวมทั้งได้รับระดับคะแนนด้วยการเปรียบเทียบกับเด็กอื่นซึ่งจะสร้างความกดดัน และความเครียดให้แก่เด็ก

5. ความสนใจของนักเรียนแต่ละคน (Capitalizing on Individual Students Interest) ในชั้นเรียนทั่วไปเด็กทุกคนเรียนตามหลักสูตรในช่วงเวลาที่กำหนดความสนใจและความสามารถ ตารางทำงานให้ผู้เรียนเลือกเรียนในลักษณะที่ส่งเสริมให้ฝึกปฏิบัติและตรงกับความสนใจตามศักยภาพของผู้เรียนให้มากที่สุด ดังนั้นอาจสรุปได้ว่าการเรียนโดยใช้สัญญาการเรียนเป็นการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางคือให้นักเรียนได้มีอิสระในการเลือกที่จะเรียนในเรื่องต่าง ๆ กิจกรรมต่าง ๆ เวลาและสถานที่และอื่น ๆ ตามความสามารถและศักยภาพของตนซึ่งจะช่วยลดความตึงเครียดความคับข้องใจและความวิตกกังวล

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นพดลพักแก้ว. (2556). ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องการสำรวจการเข้าเรียนสายของนักเรียนระดับชั้นปวช.1 สาขางานยานยนต์ในรายวิชางานฝึกฝีมือรหัสวิชา 2100 - 1004 งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจการเข้าเรียนสายของนักเรียนระดับชั้นปวช.1 สาขางาน

ยานยนต์ในรายวิชางานฝึกฝีมือรหัสวิชา 2100 - 1004 ประจําภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 การดำเนินงานได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลจากบันทึกพฤติกรรมกรเข้าเรียนในรายวิชางานฝึกฝีมือรหัสวิชา 2100 - 1004 โดยนาข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผลทางสถิติร้อยละค่าเฉลี่ย () พบว่านักศึกษาที่มีจำนวน 23 คนนักเรียนที่ไม่เข้าเรียนจำนวน 4 คนคิดเป็นร้อยละ 17.40 มีคะแนนเข้าชั้นเรียนในการตรงต่อเวลาน้อยที่สุด (เข้าชั้นเรียนสายเกิน 15 นาที) ไม่มีนักเรียนเข้าเรียนสายเกิน 15 นาทีนักศึกษาเข้าชั้นเรียนในระดับปานกลาง (เข้าชั้นเรียนไม่เกิน 15 นาที) จำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 21.74 และนักศึกษาเข้าชั้นเรียนตรงต่อเวลาสม่ำเสมอจำนวน 14 คนคิดเป็นร้อยละ 60.86

กนกวรรณ เดียววิเศษ. (2559). ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องการพัฒนาพฤติกรรมกรเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลาเรียนในรายวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษด้วยคอมพิวเตอร์ 1 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1/8 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกการ ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาพฤติกรรมกรเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลาเรียนในรายวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษด้วยคอมพิวเตอร์ 1 โดยการกำหนดสัญญาเงื่อนไขในการเข้าชั้นเรียน เพื่อแก้ไขปัญหาการเข้าชั้นเรียนให้ตรงต่อเวลาของนักศึกษา และเพื่อศึกษาการปรับพฤติกรรมกรตรงต่อเวลาของนักศึกษา จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการบันทึกการเข้าเรียน สรุปพฤติกรรมกรเข้าเรียนของนักศึกษาก่อนและหลังการใช้สัญญาเงื่อนไขพบว่า จำนวนนักศึกษาที่เข้าเรียนตรงเวลาก่อนการใช้สัญญาเงื่อนไขมีจำนวน 12 คนคิดเป็นร้อยละ 25.53 และหลังการใช้สัญญาเงื่อนไขสัปดาห์ที่ 1 จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 46.81 สัปดาห์ที่ 2 จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 65.96 สัปดาห์ที่ 3 จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 78.72 และสัปดาห์ที่ 4 จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 93.62 จำนวนนักศึกษาที่เข้าเรียนไม่ตรงเวลา ก่อนการใช้สัญญาเงื่อนไขมีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 68.09 และหลังการใช้สัญญาเงื่อนไขสัปดาห์ที่ 1 จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 51.06 สัปดาห์ที่ 2 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 31.91 สัปดาห์ที่ 3 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 19.15 และสัปดาห์ที่ 4 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.25 จำนวนนักศึกษาทั้งหมดที่เข้าเรียน ก่อนการใช้สัญญาเงื่อนไขมีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 93.62 และหลังการใช้สัญญาเงื่อนไขสัปดาห์ที่ 1 จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 97.87 สัปดาห์ที่ 2 จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 97.87 สัปดาห์ที่ 3 จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 97.87 และสัปดาห์ที่ 4 จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 97.87 จำนวนนักศึกษาทั้งหมดที่ไม่เข้าเรียน ก่อนการใช้สัญญาเงื่อนไขมีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.38 และหลังการใช้สัญญาเงื่อนไขสัปดาห์ที่ 1 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.13 สัปดาห์ที่ 2 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.13 สัปดาห์ที่ 3 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.13 และสัปดาห์ที่ 4 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.13

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ห้อง 8 วิทยาลัยเทคโนโลยี
อรรถวิทย์พัฒนวิชาการแขวงบางนา เขตบางนากรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา
2559 จำนวน 47 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบประเมินพฤติกรรม
การเข้าเรียนรายบุคคลแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ผล และ สรุปผล

จากการสังเกตพฤติกรรมกรรมการเข้าชั้นเรียนในรายวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษด้วยคอมพิวเตอร์ 1 ของ
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ห้อง 8 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ โดย
เริ่มใช้สัญญาเงื่อนไขตั้งแต่สัปดาห์ที่ 1 ถึงสัปดาห์ที่ 4 ผลการวิจัย พบว่ามีการปรับปรุงพฤติกรรม
การเข้าชั้นเรียนได้ตรงต่อเวลาขึ้นเป็นเรื่อย ๆ และนักศึกษามีความรับผิดชอบมากขึ้น ส่งผลทำให้
การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น
ตามลำดับ

ศศิธรณ์ นิลเหม. (2559). ได้ศึกษา

งานวิจัยเรื่องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการเข้าชั้นเรียนให้ตรงต่อเวลาโดยใช้สัญญาการเรียนกับ
นักศึกษาระดับชั้นปวช.1 สาขาวิชาการตลาด วิชาการบัญชีเบื้องต้น 1 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์
เพื่อแก้ไขปัญหาการเข้าชั้นเรียนให้ตรงต่อเวลาโดยใช้สัญญาการเรียนกับนักศึกษาระดับชั้นปวช.1
สาขาวิชาการตลาด ที่เรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 วิทยาลัยเทคโนโลยี
อรรถวิทย์พัฒนวิชาการประจำนครและกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1
ห้อง 3 สาขาวิชาการตลาด จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ สมุดบันทึกการเข้าเรียน และ
สัญญาการเรียน โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การบันทึกการเข้าเรียนของนักศึกษาที่มีปัญหา
การเข้าเรียนสายกลุ่มเป้าหมายจำนวน 5 คนโดยใช้เวลา 4 สัปดาห์ จำนวน 8 ครั้งสถิติที่ใช้ใน
งานวิจัย การบันทึกพฤติกรรมกรรมการเข้าชั้นเรียนหลังจากทำสัญญาการเรียนและการบันทึกคะแนน
ของนักศึกษากลุ่มเป้าหมายผลการวิจัยพบว่าจากการแก้ปัญหาค่าการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลาโดยให้
นักศึกษาทำสัญญาการเรียน ทำให้นักศึกษากลุ่มเป้าหมายมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการเข้าชั้น
เรียนในวิชาการบัญชีเบื้องต้น 1 ได้ตรงต่อเวลาและมาเรียนก่อนเวลาคิดเป็นร้อยละ 62.50 จาก
จำนวนครั้งทั้งหมด 8 ครั้ง

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้น ระดับชั้น ปวช.1/5 สาขาการวิชาการตลาด ที่เรียนในรายวิชาการคณิตศาสตร์พื้นฐาน ปีการศึกษา 2560 จำนวน 12 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรดิวิทย์พัฒนศึกษการ สาขาวิชาการตลาด ระดับชั้น ปวช.1/5 ที่เข้าชั้นเรียนสายเป็นประจําจากการเช็คชื่อในใบรายชื่อการเข้าชั้นเรียนในรายวิชาการคณิตศาสตร์พื้นฐาน

1. ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การเสริมแรงบวกด้วยการให้คะแนนเพิ่มพิเศษ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลาของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.1/5 สาขาวิชาการตลาด

4. เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล ได้แก่ แบบบันทึกพฤติกรรมกรรมการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา ผู้วินัยดำเนินการสร้าง และการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา ผลงานวิจัย ผลงานการค้นคว้าต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ศึกษารูปแบบของการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย

2. สร้างแบบบันทึกพฤติกรรมเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย และ เก็บรวบรวมผลการวิจัย

3. เสนอแบบบันทึกพฤติกรรมกรรมการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา ต่อที่ปรึกษางานวิจัย เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

4. ปรับปรุงแบบบันทึกพฤติกรรมกรรมการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา ตามคำแนะนำของที่ปรึกษางานวิจัย

5. นำแบบบันทึกพฤติกรรมกรรมการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา ที่สร้างขึ้น ไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

จุดประสงค์รายวิชา

1. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ เกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับอัตราส่วน สัดส่วน ร้อยละ การแปรผัน สถิติเบื้องต้น การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง และการวัดการกระจายของข้อมูล

2. เพื่อให้มีทักษะกระบวนการคิดและนำวิธีการแก้ปัญหาเรื่องอัตราส่วน สัดส่วน ร้อยละ การแปรผัน สถิติเบื้องต้น การวัด โน้มเข้าสู่ส่วนกลาง การวัดการกระจายการวัดการกระจายของข้อมูลประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีในการเรียนรู้ อัตราส่วน สัดส่วน ร้อยละการแปรผัน สถิติเบื้องต้น การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง และการวัดการกระจายของข้อมูล

5.การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จากการบันทึกพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษาในรายวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน โดยใช้เวลา 6 สัปดาห์ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ดังนี้

1. ผู้วิจัยชี้แจงพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา และแจ้งนักศึกษาที่มีพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา รวมถึงอธิบายถึงผลที่จะตามมา และวิธีการแก้ปัญหาด้วยการสร้างเสริมแรงบวกโดยการให้คะแนนเพิ่มแก่นักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนได้ตรงเวลา
2. ผู้วิจัยดำเนินการ 2 ระยะ ดังนี้
 - 2.1 ระยะที่ 1 บันทึกพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา ในรายวิชา คณิตศาสตร์ พื้นฐาน ห้องปวช.1/5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ในเดือนมิถุนายน 2560 เป็นระยะเวลา 6 ครั้ง และทางการเจาะจงเลือกนักศึกษาที่เข้าเรียนไม่ตรงเวลา 2 ครั้งขึ้นไป เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อดำเนินการในระยะที่ 2
 - 2.2 ระยะที่ 2 ผู้วิจัยชี้แจงวิธีดำเนินการแก่กลุ่มตัวอย่าง ดำเนินการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนโดยวิธีการเสริมแรงทางบวก โดยการให้คะแนนทุกครั้งที่นักศึกษาสามารถเข้าชั้นเรียนได้ตรงเวลาครั้งละ 2 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 10 คะแนน โดยใช้เวลา 3 สัปดาห์
3. ผู้วิจัยบันทึกผลจากพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียน ของนักศึกษาหลังพฤติกรรมลงในแบบบันทึกพฤติกรรมเข้าชั้นเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
4. ผู้วิจัยนำผลจากพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนหลังปรับพฤติกรรมมาวิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ และนำผลร้อยละของคะแนนที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด

6.สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึกพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนหลังปรับพฤติกรรมโดยการเสริมแรงทางบวก เป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์ ในเดือน มิถุนายน 2560 ของกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาระดับปวช.ปีที่ 1/5 สาขาวิชาการตลาด ของวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โดยนับจำนวนครั้งที่เข้าชั้นเรียนตรงเวลา แล้วเสริมแรงบวกด้วยการให้คะแนนเพิ่มพิเศษ วิเคราะห์ข้อมูลการหาค่าร้อยละ โดยมีการกำหนดค่าของคะแนนออกเป็น 5 ช่วงๆ ละ 2 คะแนน ดังนี้

เข้าชั้นเรียนตรงเวลา 5 ขึ้นไป หมายถึง อยู่ในระดับดีเยี่ยม =10 คะแนน

เข้าชั้นเรียนตรงเวลา 4 ครั้ง	หมายถึง	อยู่ในระดับดี	=8 คะแนน
เข้าชั้นเรียนตรงเวลา 3 ครั้ง	หมายถึง	อยู่ในระดับปานกลาง	=6 คะแนน
เข้าชั้นเรียนตรงเวลา 2 ครั้ง	หมายถึง	อยู่ในระดับน้อย	=4 คะแนน
เข้าชั้นเรียนตรงเวลา 1 ครั้ง	หมายถึง	อยู่ในระดับน้อยที่สุด	=2 คะแนน
0 ครั้ง	หมายถึง	ไม่มาเรียน	=0 คะแนน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสำคัญ

ตาราง พฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษาก่อนมีสัญญาข้อตกลงการเสริมแรงทางบวก

ลำดับ	ชื่อ - สกุล		พฤติกรรมการเข้าชั้นเรียน						รวม		ร้อยละ	
			ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5	ครั้งที่ 6	✓	ส	✓	ส
1	นายพิเชษฐ	บัวจิบ	ส	ส	✓	✓	ส	✓	3	3	50.00	50.00
2	นายศิวกร	เที่ยงสายสกุล	ส	ส	✓	ส	ส	✓	2	4	33.33	66.67
3	นายคณาธิป	ชื่นกลิ่น	ส	ส	ส	ส	✓	✓	2	4	33.33	66.67
4	นายสุกษัย	รุ่งสว่าง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	0	100.00	0.00
5	นายอมรเทพ	ศรีเขียว	ส	ส	ส	ส	✓	✓	2	4	33.33	66.67
6	นายชนกฤต	จิตมงคลบุตร	ส	ส	✓	ส	ส	✓	2	2	33.33	33.33
7	นายทวีศักดิ์	เฉลียว	ส	ส	ส	✓	ส	✓	2	2	33.33	33.33
8	นายอิทธิฤทธิ์	ถนัดพจนมาตย์	ส	✓	✓	ส	✓	✓	3	3	50.00	50.00
9	นายจิตติศักดิ์	สุริยนต์	ส	ส	ส	ส	✓	✓	3	3	50.00	50.00
10	นายสาริต	ช้างใจกล้า	ส	ส	ส	✓	ส	✓	2	4	33.33	66.67
11	น.ส.ศติยาภรณ์	ช้อทน	ส	ส	✓	ส	✓	ส	2	4	33.33	66.67
12	น.ส.ทิพย์ธัญญา	เศรษฐพัฒนางิจ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	0	100.00	0.00

ตาราง พฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษาหลังมีสัญญาข้อตกลงการเสริมแรงทางบวก

หมายเหตุ ✓ หมายถึงเข้าเรียนตรงเวลา ส หมายถึงมาสาย

การวิเคราะห์และผลการปรับปรุงพฤติกรรมกรรมการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลาของนักศึกษาชั้นปวช.1/5 ในรายวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานซึ่งมีเวลาเรียนสัปดาห์ละ 2 คาบ สาขาวิชาการตลาด ของวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์จำนวน 12คนมีพฤติกรรมกรรมการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลาใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 6 สัปดาห์ในเดือนมิถุนายน-กรกฎาคม 2560 ดำเนินการโดยแบ่งออกเป็น 2 ช่วงระยะเวลา ช่วงละ 3 สัปดาห์

ระยะที่1: เป็นระยะสังเกตพฤติกรรมกรรมการเข้าเรียนของนักศึกษาชั้นปวช.1/5 สาขาวิชาการตลาด ของวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์จำนวน 12 คน เข้าเรียนตรงเวลาจำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 16.67 โดยใช้เวลา 3 สัปดาห์และนักศึกษามีพฤติกรรมที่เข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลาจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33

ระยะที่2: เป็นระยะที่ใช้การบันทึกพฤติกรรมกรรมการเข้าชั้นเรียน โดยวิธีการเสริมแรงทางบวก คือการให้คะแนนทุกครั้งที่นักศึกษาสามารถเข้าชั้นเรียน ได้ตรงเวลารั้งละ 2 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 12 คะแนนโดยใช้เวลา 3 สัปดาห์ พบว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 คน เข้าชั้นเรียนตรง

2	นายสิวกกร	เที่ยงสายสกุล	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	0	100.00	0.00
3	นายคณาธิป	ชื่นกลิ่น	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	0	100.00	0.00
4	นายสุภชัย	รุ่งสว่าง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	0	100.00	0.00
5	นายอมรเทพ	ศรีเชียว	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	0	100.00	0.00
6	นายธนกฤต	จิตมงคลบุตร	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	0	100.00	0.00
7	นายทวีศักดิ์	เจลิยว	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	0	100.00	0.00
8	นายอิทธิฤทธิ์	ถนัดพจนามาศย์	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	0	100.00	0.00
9	นายจิตติศักดิ์	สุริยนต์	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	0	100.00	0.00
10	นายสาริต	ช้างใจกล้า	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	0	100.00	0.00
11	น.ส.ศศิยาภรณ์	ช้อทน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	0	100.00	0.00
12	น.ส.ทิพย์ธัญญา	เศรษฐพัฒน์กิจ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	0	100.00	0.00

เวลา จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ดังนี้

ให้คะแนนทุกครั้งที่นักศึกษาสามารถเข้าชั้นเรียนได้ตรงเวลาครั้งละ 2 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 12 คะแนน โดยใช้เวลา 3 สัปดาห์ พบว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 คน เข้าชั้นเรียนตรงเวลา จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ดังนี้

1. นายพิเชษฐ บัวจิบ เข้าชั้นเรียนตรงจำนวน 6 ครั้ง 3 สัปดาห์ รวม 10 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 100 อยู่ในระดับดีเยี่ยม
2. นายคณาธิป ชื่นกลิ่น เข้าชั้นเรียนตรงจำนวน 6 ครั้ง 3 สัปดาห์ รวม 10 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 100 อยู่ในระดับดีเยี่ยม
3. นายสุภชัย รุ่งสว่าง เข้าชั้นเรียนตรงจำนวน 6 ครั้ง 3 สัปดาห์ รวม 10 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 100 อยู่ในระดับดีเยี่ยม
4. นายอมรเทพ ศรีเขียว เข้าชั้นเรียนตรงจำนวน 6 ครั้ง 3 สัปดาห์ รวม 10 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 100 อยู่ในระดับดีเยี่ยม
5. นายชนกฤต จิตมงคลบุตร เข้าชั้นเรียนตรงจำนวน 6 ครั้ง 3 สัปดาห์ รวม 10 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 100 อยู่ในระดับดีเยี่ยม
6. นายทวีศักดิ์ เกลียว เข้าชั้นเรียนตรงจำนวน 6 ครั้ง 3 สัปดาห์ รวม 10 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 100 อยู่ในระดับดีเยี่ยม
7. นายอิทธิฤทธิ์ ถนัดพจนามาตย์ เข้าชั้นเรียนตรงจำนวน 6 ครั้ง 3 สัปดาห์ รวม 10 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 100 อยู่ในระดับดีเยี่ยม
8. นายจิตติศักดิ์ สุริยนต์ เข้าชั้นเรียนตรงจำนวน 6 ครั้ง 3 สัปดาห์ รวม 10 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 100 อยู่ในระดับดีเยี่ยม
9. นายสาธิต ช้างใจกล้า เข้าชั้นเรียนตรงจำนวน 6 ครั้ง 3 สัปดาห์ รวม 10 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 100 อยู่ในระดับดีเยี่ยม
10. น.ส.ศศิยาภรณ์ ช้อทน เข้าชั้นเรียนตรงจำนวน 6 ครั้ง 3 สัปดาห์ รวม 10 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 100 อยู่ในระดับดีเยี่ยม
11. น.ส.ทิพย์ธัญญา เศรษฐพัฒนานากิจ เข้าชั้นเรียนตรงจำนวน 6 ครั้ง 3 สัปดาห์ รวม 10 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 100 อยู่ในระดับดีเยี่ยม

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเพื่อปรับปรุงพฤติกรรมการเข้าเรียนไม่ตรงเวลา ในรายวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน ของนักศึกษาชั้นปวช.1/5สาขาวิชาการตลาดของวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชการกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชการแขวงบางนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2560 จำนวน 12 คน จากนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่สอนทั้งหมด จำนวน 149 คน ซึ่งได้มาจากวิธีสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบบันทึกพฤติกรรมการเข้าห้องเรียน โดยผู้สอนได้ทำเป็นบันทึกสัญญาข้อตกลงซึ่งเป็นการเสริมแรงเชิงบวกเป็นการให้คะแนนพิเศษเพื่อเมื่อได้ทำตามสัญญาข้อตกลงที่ให้ไว้ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งที่นักศึกษาสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้ พบว่านักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเข้าห้องเรียนมากขึ้นกว่าเดิม และทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน จากการสังเกตนักศึกษามีความภาคภูมิใจต่อการเข้าชั้นเรียนที่ตรงเวลา และจากคะแนนที่ได้รวมทั้งได้รับคำชมเชยจากครูผู้สอน

ดังนั้นการเสริมแรงทางบวกด้วยวิธีการให้คะแนนเพิ่มจึงเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะสามารถทำให้นักศึกษาเข้าเรียนไม่ตรงเวลาได้ หรืออาจกล่าวได้ว่าการเสริมแรงทางบวกด้วยการให้คะแนนเพิ่ม และการกล่าวชมสามารถลดพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบในด้านการไม่ตรงต่อเวลาของนักศึกษาทั้ง 12 คน ได้เป็นอย่างดี เพราะนักศึกษามีความพึงพอใจที่ได้รับคะแนนเป็นแรงเสริม มีความกระตือรือร้นเข้าชั้นเรียนเร็วขึ้น เพื่อจะได้รางวัลหรือคำชมเชย จึงสามารถวิธีการนี้นำไปใช้ปรับปรุงพฤติกรรมของนักศึกษาคนอื่นๆได้ต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ

กนกวรรณ เดียววิเศษ. (2559). ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องการพัฒนาพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลาเรียนในรายวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษด้วยคอมพิวเตอร์ 1 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1/8 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชการ ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลาเรียนในรายวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษด้วยคอมพิวเตอร์ 1 โดยการกำหนดสัญญาเงื่อนไขในการเข้าชั้นเรียน เพื่อแก้ไขปัญหการเข้าชั้นเรียนให้ตรงต่อเวลาของนักศึกษา และเพื่อศึกษาการปรับปรุงพฤติกรรมการตรงต่อเวลาของนักศึกษา จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการบันทึกการเข้าเรียนสรุปพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักศึกษาก่อนและหลังการใช้สัญญาเงื่อนไขพบว่า จำนวนนักศึกษาที่เข้าเรียนตรงเวลาก่อนการใช้สัญญาเงื่อนไขมีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 25.53 และหลังการใช้สัญญาเงื่อนไขสัปดาห์ที่ 1 จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 46.81 สัปดาห์ที่ 2 จำนวน 31 คน คิดเป็น

ร้อยละ 65.96 สัปดาห์ที่ 3 จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 78.72 และสัปดาห์ที่ 4 จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 93.62 จำนวนนักศึกษาที่เข้าเรียนไม่ตรงเวลา ก่อนการใช้สัญญาณเอนไซม์มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 68.09 และหลังการใช้สัญญาณเอนไซม์สัปดาห์ที่ 1 จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 51.06 สัปดาห์ที่ 2 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 31.91 สัปดาห์ที่ 3 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 19.15 และสัปดาห์ที่ 4 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.25 จำนวนนักศึกษาทั้งหมดที่เข้าเรียน ก่อนการใช้สัญญาณเอนไซม์มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 93.62 และหลังการใช้สัญญาณเอนไซม์สัปดาห์ที่ 1 จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 97.87 สัปดาห์ที่ 2 จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 97.87 สัปดาห์ที่ 3 จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 97.87 และสัปดาห์ที่ 4 จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 97.87 จำนวนนักศึกษาทั้งหมดที่ไม่เข้าเรียน ก่อนการใช้สัญญาณเอนไซม์มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.38 และหลังการใช้สัญญาณเอนไซม์สัปดาห์ที่ 1 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.13 สัปดาห์ที่ 2 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.13 สัปดาห์ที่ 3 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.13 และสัปดาห์ที่ 4 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.13

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ห้อง 8 วิทยาลัยเทคโนโลยี อรรถวิทย์พัฒนวิชาการ แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 47 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบประเมินพฤติกรรมการเข้าเรียนรายบุคคลแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ผล และ สรุปผล

จากการสังเกตพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนในรายวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษด้วยคอมพิวเตอร์ 1 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ห้อง 8 วิทยาลัยเทคโนโลยี อรรถวิทย์พัฒนวิชาการ โดยเริ่มใช้สัญญาณเอนไซม์ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 1 ถึงสัปดาห์ที่ 4 ผลการวิจัย พบว่ามีการปรับปรุงพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนได้ตรงต่อเวลาขึ้นเป็นเรื่อย ๆ และนักศึกษามีความรับผิดชอบมากขึ้น ส่งผลทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นตามลำดับ

ตติยาภรณ์ นิลเหม. (2559). ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนให้ตรงต่อเวลาโดยใช้สัญญาณการเรียนกับนักศึกษาระดับชั้นปวช.1 สาขาวิชาการตลาด วิชาการบัญชีเบื้องต้น 1 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อแก้ไขปัญหาการเข้าชั้นเรียนให้ตรงต่อเวลาโดยใช้สัญญาณการเรียนกับนักศึกษาระดับชั้นปวช.1 สาขาวิชาการตลาด ที่เรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 วิทยาลัยเทคโนโลยี อรรถวิทย์พัฒนวิชาการ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 3 สาขาวิชาการตลาด จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ สมุดบันทึกการเข้าเรียน และ สัญญาณการเรียน โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การบันทึกการเข้าเรียนของนักศึกษาที่มีปัญหาการเข้าเรียนสายกลุ่มเป้าหมายจำนวน 5

คนโดยใช้เวลา 4 สัปดาห์ จำนวน 8 ครั้ง สถิติที่ใช้ในงานวิจัย การบันทึกพฤติกรรม การเข้าชั้นเรียน หลังจากทำสัญญาการเรียนและการบันทึกคะแนนของนักศึกษา กลุ่มเป้าหมาย ผลการวิจัยพบว่า การแก้ปัญหาการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา โดยให้นักศึกษาทำสัญญาการเรียน ทำให้นักศึกษากลุ่มเป้าหมายมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การเข้าชั้นเรียนในวิชาการบัญชีเบื้องต้น 1 ได้ตรงต่อเวลา และมาเรียนก่อนเวลาคิดเป็นร้อยละ 62.50 จากจำนวนครั้งทั้งหมด 8 ครั้ง

1. สรุปผลการศึกษาวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบบันทึกพฤติกรรม การเข้าชั้นเรียนแบบมีสัญญาข้อตกลง การเสริมแรงทางบวกวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน ของนักศึกษาวช.1/5 สาขาวิชาการตลาด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ จำนวน 12 คน ผลปรากฏว่า ก่อนที่จะมีสัญญาข้อตกลง การเสริมแรงทางบวกแล้ว

ระยะที่ 1 เป็นสัปดาห์ที่ 1-3 จากการบันทึกยังมีนักศึกษายังมาสายเป็นประจำสม่ำเสมอ บางคนมาสายบ้างบางครั้ง แต่ก็มีส่วนที่เริ่มปรับตัวได้บ้าง คิดเป็นร้อยละ 45.83 %

ระยะที่ 2 เป็นสัปดาห์ที่ 4-6 หลังจากมีการทำสัญญาข้อตกลงเป็นการเสริมแรงทางบวกว่า ถ้านักศึกษามาตรงเวลาจะได้คะแนนพิเศษครั้งละ 2 คะแนน กระทั่งครบสัปดาห์ที่ 6 ปรากฏว่า นักศึกษาเข้าชั้นเรียนตรงเวลาคิดเป็น ร้อยละ 100

2. อภิปรายผลการศึกษา

จากการสร้างบันทึกการปรับบันทึกพฤติกรรม การเข้าชั้นเรียนแบบมีสัญญาข้อตกลง การเสริมแรงทางบวกวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน ของระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/5 สาขาวิชาการตลาดของวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ ในครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. เป็นนักศึกษาชาย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 %
2. เป็นนักศึกษา หญิง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 %

3. ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนควรให้ความสนใจในการเข้าเรียนตรงเวลาของนักศึกษา เพราะอาจจะเป็นการปลูกฝังให้นักศึกษามีความรับผิดชอบในเรื่องของเวลา และเป็นผู้ตรงต่อเวลาเพื่อประโยชน์ต่อการอยู่ร่วมกับผู้อื่น และการทำงานในอนาคต เพราะการซื่อสัตย์ในเรื่องของเวลา ถือเป็นคุณธรรมจริยธรรมถือเป็นเรื่องสำคัญประการหนึ่งในการดำเนินชีวิต
2. ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจเพิ่มปริมาณของกลุ่มตัวอย่างและควรจะศึกษาเพิ่มเติมถึงสาเหตุต่างๆ ที่ทำให้นักศึกษาเข้าเรียนสาย

3. ควรมีการศึกษาเป็นรายกรณีศึกษารายบุคคลกับผู้ที่มาสายเป็นประจำ
4. ควรร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษา และสถาบันครอบครัว และอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาชั้นๆ เพื่อชี้แนะให้นักศึกษา ได้เห็นข้อดี-ข้อเสียของการตรงต่อเวลาและเป็นตัวอย่างที่ดี

ภาคผนวก

ตัวอย่างแบบแบบบันทึกพฤติกรรมกรเข้าชั้นเรียนแบบมีสัญญาข้อตกลงการ
เสริมแรงทางบวก

แบบบันทึกพฤติกรรมกรเข้าชั้นเรียนแบบมีสัญญาข้อตกลงการเสริมแรงทางบวก

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล	พฤติกรรมกรเข้าชั้นเรียน						รวม		ร้อยละ	
		1	2	3	4	5	6	/	๕	/	๕

1	นายพิเชษฐ์ บัวจิบ										
2	นายสิวกกร เทียงสายสกุล										
3	นายคนาธิป ช็อคกลิ่น										
4	นายสุภชัย รุ่งสว่าง										
5	นายอมรเทพ ศรีเขียว										
6	นายธนกฤต จิตมงคลบุตร										
7	นายทวิศักดิ์ เหลือยว										
8	นายอิทธิฤทธิ์ ถนัดพจนมาศ										
9	นายจิตติศักดิ์ สุริยนต์										
10	นายสาริต ช้างใจกล้า										
11	นส.สติภรณ์ ข้อทน										
12	นส.ทิพย์ัญญา เศรษฐพัฒน์กิจ										

บรรณานุกรม

คำพิเยร ปราณิราช. 2542. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติและ

ความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้

- รับการสอนโดยใช้สัญญาณการเรียนกับการสอน ตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ยุพิน พิพิธกุล. 2537. การเรียนการสอนคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: เอดิสันเพรสโปรดักส์.
- รวีวรรณ ชุมชัย. 2534. วิธีสอนคณิตศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ระวีวรรณ ศรีครามครัน. ม.ป.ป. เทคนิคการสอน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วัชรีย์ บุรณสิงห์. 2540. การสอนวิชาคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: แสงจันทร์การพิมพ์.
- สมพร แมลงภู. 2541. การพัฒนารูปแบบเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ ระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุชา จันทร์เอม และสุรางค์ จันทร์เอม. 2521. จิตวิทยาในห้องเรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์โอเดียน สโตร์
- วิมล พงษ์पालิต. 2541. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับ การสอนแบบแก้ปัญหากับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์การศึกษามหา บัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ ชื่อสกุล	นางปราณี ฟองทอง
วัน เดือน ปีเกิด	4 กุมภาพันธ์ 2511
สถานที่เกิด	จังหวัดอุบลราชธานี
วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนอารยะศึกษา ปีการศึกษา 2531 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีครุศาสตร์บัณฑิต (คณิตศาสตร์) จากวิทยาลัยครูอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2534
ตำแหน่งหน้าที่ การงานปัจจุบัน ประจำ	หัวหน้าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 และเป็นอาจารย์ สาขาวิชาพื้นฐานทั่วไป ของวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทย์พัฒนชย การ